

Životopis Kláry Kunderáčovej

RNDr. Klára Kunderáčová rodená Singerová sa narodila 21.5.1926 v Horných Túrovciach – Felštür, približne 7 km od Šiach smerom na sever. Pokrstená bola v krásnom historickom kostole. Rodičia a krstná matka boli prítomní.

Otec Jozef Singer bol učiteľom – kantorom. Učil maďarský jazyk a hrával na organe v kostole na každej omši. Aj jej mama – Irma Varga Singerová bola učiteľka.

Keď mala Klára 2,5 roka a brat bol 6 ročný, zomrela im mama na rakovinu kože (na chrbtici). Zákerná choroba odniesla jej krásnu matku ako tridsaťročnú.

Rodičia sa mali veľmi radi.

Otec ostal s malými deťmi sám, tak si vzal za ženu Klárikinu krstnú mamu.

ktorá bola veľmi pobožná a Klára ju nadovšetko milovala. Druhá mama Mária mu bola čestnou a vernou manželkou. Ani matka a ani otec nepoznali neveru. Mama bola dobrou domácou, mala veľa práce pri troch deťoch, dokonca aj chlieb piekla – bol na to špeciálny domček. Dbala o ich morálnu výchovu, ktorú aj ona sama ako mladá dostávala.

Bola im veľmi dobrou mamou. Klára o nej vraví „Táto úžasná mamička bola mojou krstnou mamou. Mala som ju tak rada. Veľmi veľa mi pomáhala v živote, veľmi sa o mňa starala.“

Matka jej druhej mamy ju veľmi milovala a prijala ju ako svoju vnučku.

Aj mamina sestra Mária Kanya sa o Kláru starala. Dožila sa 100 rokov.

Od detstva mala Klára veľa chorôb, prešla skoro všetkými detskými chorobami.

Jej druhá mama bola veľmi obetavá, nie je možné opísať všetky jej láskavosti voči Kláre.

Keď bola Klára malá a plakala – pýtali sa jej prečo plače – zväčša odpovedala: „Lebo chcem!“

Už v detstve to svedčalo o jej vôľovej sile. Ona sama oslovila Emila Páleša vydavateľa časopisu Sophia a knihy Angelológia dejín a prosila ho, aby prišiel na prednášky pána Viktora Thiebena.

Z nového manželstva sa narodila o päť rokov mladšia setra Terezka. Terezka bola nesmierne dobrá a ku každému veľmi milá. Už od malička vedela každému všetko odpustiť.

Otec bol vysoký, statný muž, v obci veľmi vážený a obľúbený. Otec bol učiteľ – pedagóg, kantor v kostole, ovládal všetky hudobné nástroje a Klára ako malička sedávala pri ňom, keď hral na organe. Mal krásny hlas a ona bola vždy unesená jeho hrou a aj jeho hlasom. Ťažko je opísať otcovu pedagogickú činnosť pri deťoch, bola ako láskavý otec a nie ako učiteľ. Zároveň bol poradcom pre celú dedinu a okolie. Otec veľa pracoval aj vo vinici aj v záhrade. Choval včely a vychovával mladé včelie kráľovné, aby roj mohol vyletieť. Aj jeho šľachtiteľská činnosť ovocia bola známa. Keď zomrel, celý okres mu bol na pohrebe.

Brat Ambróz ho nasledoval aj v pedagogike a aj v hudbe – bol kantorom a celý život sa venoval hudbe. Stal sa riaditeľom hudobnej školy aj gymnázia v Šahách, vedel hrať na mnohých hudobných nástrojoch.

Bývali v krásnom veľkom dome obklopenom množstvom zelene s vysokými stromami a kvetmi – najmä ružami.

Najkrajší bol obrovský gaštan, pod ktorým rada sedávala. Mali vinohrad, ríbezle, ovocný sad a veľa práce, lebo bolo treba tie kvietky polievať a všetko pestovať.

Keď bola dieťa, rodičia chceli, aby šla do kláštora. Nestalo sa však tak. Na základnú školu chodila do Šiah 6 kilometrov od domu. Neskôr navštevovala dievčenskú školu v Leviciach, ktorú viedli mníšky.

Potom odchádza na zdravotnú školu do Bratislavy – laboratórny odbor, v ktorom aj maturuje.

Nastupuje na Vysokú školu Univerzity Komenského a študuje Biológiu a chémiu a aj genetiku. Vysokú školu ukončuje v roku 1970. A v roku 1971 si robí doktorát RNDr.

Vydala sa 17.10.1950.

Svadba sa konala v záhrade jej rodinného domu.

Bolo vtedy nádherné počasie. Jej manžel Ervín Kundráč pochádzal z Vrútok a bol účtovníkom v štátnej nemocnici. Zomrel roku 1992.

Klára pracovala v Bratislave na Heydukovej ulici v Onkologickom ústave, kde sa venuovala histológii – mikroskopiou rakovinových buniek. Bola to náročná práca, pretože nie vždy bolo jednoznačné, či ide o rakovinu alebo nie. Bola to v prvom rade veľká zodpovednosť. Neskôr robí v tejto oblasti prednášky, píše skriptá – aj pre lekárov, laborantov.

K srdcu jej prirástol jej synovec Karol Drappa. Bol synom jej sestry. Bol chirurgom. Bola mu krstnou mamou. Zabil sa v roku 1998 na helikoptére, keď zachraňoval malé bábätko. Doteraz sa s ním cíti v spojení. Jej sestra – jeho matka cíti za ním doteraz veľký žiaľ.

Mala s ním veľmi blízky vzťah. Osobitne i preto, že Klára samotná nemohla mať deti, napriek tomu, že viackrát absolvovala liečenia v rôznych liečebniach.

História antroposofickej spoločnosti na Slovensku

Klára Kundráčová sa zoznamuje s antroposofiou a dozvedá sa postupne aj o jej vzniku a histórii. Počas komunizmu nebolo možné vyvíjať verejnú činnosť. Po oslobodení v r.1989 sa situácia podstatne zmenila. V r.1991 bola zaregistrovaná Antroposofická spoločnosť K.J.Schröera ako pobočka pražskej

Antroposofiskej spoločnosti. S pražskou Antroposofickou spoločnosťou mali vzácné vzťahy. Predsedom sa stal dr.Viktor Thieben. V r.1993 navrhlo Goetheanum členom, aby vytvorili vlastnú slovenskú územnú Antroposofickú spoločnosť. Dr.Viktor Thieben prednášal dlhé roky vo svojom byte, pretože inú možnosť členovia nemali. Klára Kundráčová bola spolu s Viktorom Thiebenom zastupujúcou predsedkyňou slovenskej pobočky antropozofickej spoločnosti. Kvôli zdravotným problémom Dr.Viktora Thiebena, všetku komunikáciu s Prahou vybavovala Klára Kundráčová osobne s plnou rozhodovacou právomocou. Keď Dr.Thieben v roku 1999 zomrel, bol zvolený za predsedu Dr.Erich Šašinka a slovenská Antroposofická spoločnosť sa oddelila od českej.

O činnosti Antroposofickej spoločnosti na Slovensku v skoršej dobe, resp. v prvej ČSR, nie sú k dispozícii žiadne písomné záznamy. Existovala tu tzv.Pressburgská antroposofická spoločnosť troch národností so stálym kontaktom s Viedňou. Podľa ústneho podania pani Júlie Novákovej z Prahy (vtedy mala už 97 rokov) existujú informácie, že jej otec bol v tom čase zamestnaný v Bratislave a jej matka bola veľmi aktívna antroposofka a organizovala Antroposofickú spoločnosť v Bratislave. Bolo tu viac antroposofických akupín s najrôznejším zameraním - ako umelecký smer, waldorfská pedagogika, filozofia. Z novších sformovaní antroposofických skupín treba spomenúť skupinu profesora Ľudovíta Ramhartera, pána Zdenka Hüttla (ezoterný prekladateľ, preložil Poznávanie vyšších svetov od Rudolfa Steinera do češtiny nar.20.11.1892 – 5.3.1976), Dr. Thiebena s rodinou Snačkových. Vďaka existencii týchto skupiniek prežila antroposofia na Slovensku.

Približne v 40-tych rokoch vytvoril prof. Ramharter v Leviciach silnú aktívnu Antroposofickú spoločnosť Levice – Šahy – Budapešť – Dornach. Srdcom tejto spoločnosti bola Mária von Nagy, ktorá neskôr emigrovala z Budapešti do Dornachu. Bola sestrou Dr. Ľudovíta Göllnera z Budapešti, ktorý potom hral významnú a určujúcu úlohu pri rozvoji antroposofie na Slovensku.

V skupine prof.Ramhartera a Márie von Nagy boli niektoré veľmi ezoterne zamerané osobnosti ako napr. Ivánka Ila (Ilona) v Plášťovciach, Drakoczy Ifigénia v Šahách a Fizely Lenke v Leviciach.

Tieto osobnosti zanechali v tomto kraji významný odkaz. Vedeli vytvoriť takú atmosféru okolo seba, ktorá mala silné pôsobenie aj na neantroposofov.

Prof.Ramharter po druhej svetovej vojne vyvíjal v Bratislave intenzívnu antroposofickú činnosť. Jeho odchovanci sa stali piliermi tunajšej antropozofickej spoločnosti - ako Július Moes – ezoterný prekladateľ R.Steinera do slovenčiny, František Gross, Lenke Fizelyová, doc.Ing Július Krmešský s manželkou Irmou, pán Lehotský a Vladimír Kubovčák (pôsobiaci na fare v Prievoze) s manželkou Janou.

Pán Kubovčák sa stal aj lektorom I. Triedy Slobodnej vysokej školy pre duchovnú vedu. Ďalšia významná ezoterická skupina sa vytvorila pod vedením Dr. Thiebena spolu s rodinou Snačkových a Margitou Gašperikovou.

U týchto dvoch rodín Dr. Thieben od konca druhej svetovej vojny striedavo prednášal. Dr. Viktor Thieben bol rodený Bratislavčan. Prežil v nej takmer celý život. Opustil ju len jedenkrát v rokoch 1939 - 1943, kedy študoval v Budapešti na Filozofickej fakulte Maďarskej kráľovskej univerzity Petra Pázmányho. Štúdium v Budapešti ukončil s vynikajúcim prospechom a mimoriadne úspešnou diplomovou prácou na tému "Filozofia ilúzie" Súčasne s promóciou ukončil maturitou aj štúdium gréckeho jazyka. Motívom pre štúdium gréčtiny, bola túžba čítať diela klasickej antickej literatúry v origináli. Dr. Thieben si prednášky nepripravoval písomne, prednášal na základe niekoľkých i to nie vždy zapísaných téz. Z toho dôvodu sa nie všetky prednášky zachovali – najstaršia je datovaná 25.11.1947, keď mal 26 rokov. Existuje jedna prednáška, kde Dr. Thieben napísal venovanie Nelly Snačkovej datované na rok 1948. To znamená, že krátko po svojich dvadsiatich rokoch už prednášal. Dr. Viktor Thieben zomrel 31.5.1999.

Klára Kundráčová sa zoznámila v roku 1971 s prof. hudby Ľudovítom Ramharterom, ktorý už vtedy bol ezoterným antroposofom. Hneď od prvého stretnutia ju veľmi zaujala reinkarnácia a duchovná bytosť éterického Krista. Akoby jej duch a jej duša čakali len na toto duchovné svetlo. V roku 1974 sa zoznámila s MUDr. Ľ. Göllnerom z Budapešti a s rodinou Snačkových. Mudr. Vladimír Göllner bol antroposofickým lekárom v Budapešti. Každý rok praktikoval na Klinike Ity Wegmanovej v Arlsheime. Iba MUDr. Göllner dokázal kontaktovať slovenskú antroposofickú skupinu s Goetheanom.

Zahlásil ich ako členov v Goetheane a v roku 1976 konal ezoterické školenie I. Triedy v nemčine Na jeho odporúčanie potom dostala lektorát ezoterického školenia Nelly Snačková, ktorá konala školenie I. Triedy už v slovenčine. Keď vážne ochorela, dobrozdanie pre lektorát dostal v r.1982 Vladimír Kubovčák. Keď sa v r.1996 cítil pán Kubovčák už slabý, dostala z Goetheana na jeho odporúčanie lektorát RNDr. Klára Kundráčová. Pán Vladimír Kubovčák zomrel 13.5.1997.

Lektorkou triednych hodín I. stupňa Slobodnej vysokej školy pre duchovnú vedu sa RNDr. Klára Kundráčová stala v roku 1997. V tom istom roku začína robiť prednášky na Pedagogickej fakulte na Moskovskej ulici. O jej prednášky je stály záujem. Prednáša s obrovskou úctou k týmto veciam a s hlbokým citovým prežívaním.

15.11.2003 požiadala o lektorát ezoterického školenia I. Triedy Slobodnej vysokej školy pre Ing. Jozefa Frča v Senci. V októbri r.2005 požiadala o lektorát ezoterického školenia I. Triedy Slobodnej školy pre RNDr. Ericha Šašinku v Bratislave.

Prehľad triednych hodín na Slovensku:

V roku 1976 Dr.Göllner 3 Triedne hodiny v nemeckom jazyku, od.4. Triednej hodiny Nelly Snačková v slovenskom jazyku.

V roku 1983 Vladimír Kubovčák v slovenskom jazyku so starými členmi.

V roku 1993 Vladimír Kubovčák v slovenskom jazyku s novými členmi.

19.2.2001 RNDr.Klára Kundráčová s novými členmi.

V októbri na Michaela 2008 začala ezoterické školenie Triednych hodín s novými členmi I.Triedy Slobodnej vysokej Michaelskej školy.

RNDr.Klára Kundráčová sa významne zaslúžila o vydanie prvej antroposofickej knihy na Slovensku od Dr.Rudolfa Steinera: Poznávanie vyšších svetov GA 10. Vydanie knihy bolo nesmierne veľkou skúškou. Peniaze na jej vydanie neboli. Klára Kundráčová ich vypožičala od Marie–Madeleine Bucher–Siegrist antroposofky z Bernskej antroposofickej spoločnosti, lepšie povedané od ich členov. Dlhé roky jej ich mala splácať, spolu s PhDr.Mariánom Dujničom vydavateľom knihy. On totiž tiež nemal peniaze na vydanie. Odhladnuc od tejto starosti, bola nakoniec veľká radosť z jej vydania 7.10. 1993. Začínajúci antroposofii pochopili, že je to úžasné – prvá antroposofická kniha v slovenskom jazyku. Kniha bola vydaná cez nakladateľstvo Gardenia s láskavým súhlasom R.Steiner–Nachlass-Verwaltung, Dornach-Schweiz GA 10 so všetkými vyhradenými právami. Odbornými recenzentmi boli Dr.Viktor Thieben a RNDr. Klára Kundráčová. Jazykovú úpravu zabezpečovala Katarína Jošticová.

Z rozhovoru s Klárou ako 85 ročnou

Ako sa dostala k antropozofii? Prostredníctvom lekára Mudr. Ladislava Göllnera, ktorý im z Budapešti nosieval knihy. Ďalší, ktorí boli pri tom bola pani Gašperiková, Dr. Viktor Thieben, ktorý bol predseda, ale nemohol sa dobre pohybovať, kvôli obrne. Preto vykonávala predsednícku funkciu aj ona, aby sa dalo kontaktovať s Prahou. Tiež aj manželia Snačkovci, u ktorých sa stretávali. Profesor hudby Ľudovít Ramharter im nosieval kufre plné kníh. Vedel výborne nemecky, maďarsky a čiastočne po slovensky. Keď dostala od neho knihy a začala to čítať a začala všetko vnímať: „Slnko, keď ráno vyjde a tam je možné vnímať ten Kristov impulz“ - plakala od šťastia, keď to čítala. Tento profesor ju navštevoval a nosil jej maďarské preklady – boli to hrubé knihy, bol to mimoriadne veľký antroposof. „To bolo také šťastie... dovedy som vedela len toľko, že existuje nejaká slnečná sústava, že slnko veľmi hreje, približne som vedela, čo sú evanjeliá a kto je nebeský Otec – ten nekonečný nepochopiteľný Pán vesmíru – to sa mi len takto otvárali oči. Ja som katolíčka a chodili sme stále do kostola, aj mamička aj otec boli kantormi. Takže mala som blízko k tomu... Ale to je tak nádherné, čo hovorí Steiner – že ten oheň je duch, tak to úžasne vnímam a to je niečo nesmierne krásne, čo je v tejto antropozofii... Aj eurytmia – aká je to sila. Éterické sily slnka – v slnku sú éterické sily – Kristove

sily, slnečné sily. To je niečo tak veľmi sväté – tie éterické žiarivé sily!...Keď som to prvý večer počula, ako Ramharter hovoril o súvislosti so Slnkom. Od hlavy počnúc až k malíčku je všetko dôležité. A máme srdce a v srdci je tá anatomická časť a nad touto anatomickou časťou je to éterické centrum a tam pôsobí priamo Kristus. Vieš si predstaviť, keby ľudia vedeli o eurytmii a robili ju, bolo by menej infarktov – lebo s tým celým pôsobí Kristus a jeho liečivé sily. Steiner hovorí, že na srdce pôsobí Slnko – naše srdce to je Slnko – sme ako chodiace Slnko v živote – doslova toto hovorí. To je niečo tak nádherné – keby sme nemali toto éterické srdce, tak nežijeme....“Je veľmi šťastná a vdáčna, že sa dostala k antroposofii.